

Látókör

aktuális

**A szemeszter
utolsó teendői**

mesélő

Bakancslista

interjú

Galántai Tamással

2014. június

Látókör
a
Facebookon

facebook.com/eltetokhok.latokor

Nyári búcsú

Nos, elérteztünk a 2013/14-es tanév utolsó számához! Eseménydús volt az év a szerkesztőség számára is, hiszen nem egy változtatáson esett át a lap ez alatt a pár hónap alatt. Reméljük, hogy ti is annyira élveztétek olvasni a cikkeket, mint mi megírni őket! Jövőre újult erővel folytatjuk majd, még több témával és érdekességgel várunk majd titeket.

Forgassátok hát szeretettel a júniusi lapszámot, és legyen sok sikerek a vizsgákon!

Birta Mesi

**Sikeres vizsgaidőszakot
és kellemes nyarat kíván a**

**Látókör
csapata!**

Impresszum

Látókör | I. évfolyam 4. szám

Az ELTE Tanító- és Óvóképző Kar lapja

Megjelenik 400 példányban

Felelős kiadó: Galántai Tamás, az ELTE TÓK HÖK elnöke

Főszerkesztő: Birta Emese

Tördelés: Birta Emese

Design: Galántai Tamás

Munkatársak: Borbély Lívია, Fazekas Márton, Galántai Tamás, Kerényi Levente, Kőszegi Tamás, Neszvecskó Anna, Szabó-Sallay Éva, Tarján Eszter, Ternik Márk

Nyomda: Demax Művek Nyomdaipari Kft.

A szerkesztőség e-mail címe: foszerkeszto@tokhok.elte.hu

Facebook oldalunk: facebook.com/eltetokhok.latokor

Tartalom

AKTUÁLIS

Mire figyelj az év végén? ... 4

A HÖK eddig, most és ezután..... 6

EMLÉKEZŐ

Szemeszterzáró II..... 7

Nyitrán jártunk 8

Európai Piknik..... 9

MESÉLŐ

Bakancslista..... 10

Felnőtté válni 12

Kápráztató Takarásban..... 13

MINDENNAPOK

Összefogás a cukorbeteg óvodásokért..... 15

Tanácsok a vizsgaidőszakra..16

Belvárosi etikett..... 18

Mi a kedvenc horrorfilmed? ... 19

Mi lenne, ha...? 21

Interjú Galántai Tamással ..23

Könnyű koktélok nyárra .. 25

Vers..... 26

Mire figyelj az év végén?

Tudjuk, hogy jönnek a vizsgák, azok végeztével pedig a bulik, de van néhány tippünk, hogy mire érdemes odafigyelnetek a szemeszter utolsó heteiben.

VEDD FEL AZ INDEXED!

Karunkon 2014. június 30-ig vehetitek fel az érvénytelenített leckeönyveiteket. Az átvétel a Tanulmányi Osztályon zajlik rendes ügyfélfogadási időben, vagyis hétfőn és szerdán 13 és 16 óra között, valamint pénteken 8.30-tól 11 óráig. Figyeljete a határidőre, mert a június hó végéig át nem vett leckeönyveket a Tanulmányi Hivatal megsemmisíti!

KÖZTÁRSASÁGI ÖSZTÖNDÍJ

A köztársasági ösztöndíjra az intézmény azon államilag támogatott/állami (rész) ösztöndíjas, illetve költségterítéses/önköltséges teljes idejű alapképzésben, mesterképzésben, illetve egységes, osztatlan képzésben részt vevő hallgatók pályázhatnak, akik jelenlegi vagy korábbi tanulmányaik során legalább két félévre bejelentkeztek és legalább 55 kreditet megszerkeztek. Nem pályázhatnak képzési idejüket túlfutó hall-

gatók, illetve azok, akinek nem anyakaruk az Eötvös Loránd Tudományegyetem Tanító- és Óvóképző Kar.

A pályázás menete: A pályázás papíron történik, a kitöltendő űrlap letölthető a következő oldalról: <http://tokbok.elte.hu/koztarsasagi/> A pályázatot a Tanulmányi Osztályon kell leadni a szükséges dokumentumokkal együtt (tanulmányok, szakmai tevékenység, közéleti-, sport- és egyéb tevékenységek).

A pályázat leadási határideje: 2014. június 27. 12:00

OMHV

Ismét elindult a Neptun rendszerében az OMHV-kérdőívek kitöltésének lehetősége, melyet a vizsgaidőszak végéig tehetsz meg. Hogy miért jó ez neked? Azért, mert visszajelzést adhatsz az oktatónak arról, ha imádtál az órájára járni – vagy épp ellenkezőleg, kínszenvedés volt beülni rá. Azért,

mert ebből ő is okul, és számára is fontos a visszajelzés. Azért, mert a kérdőív kitöltése anonim módon zajlik, így bármilyen hátulütő nélkül vállalhatod fel őszintén a véleményed. Azért, mert az elkövetkező őszi szemeszter tárgyfelvételénél ismét **+8 pont** jár neked a rangsorolásnál érte. Azért, mert ha az összegyűjtött kitöltöttség meghaladja az 50%-ot, az hatással lehet oktatóink előmenetelére. Azért, mert az egyetem ígéretet tett, hogy az eredményeket nyilvánossá teszi, reális képet viszont csak elegendő mennyiségű kitöltés után kaphatunk.

PORTFÓLIÓRENDSZER

A 2013/14-es tanév elején a Kari Tanácson felmerült egy ötlet, miszerint bevezetnék a portfóliórendszert a tanító szakos hallgatók számára is. A hallgatói portfólió tartalmazná a hallgató azon produktumait, melyeket a kari képzés során alkotott, valamint bemutatná a képzés struktúráján kívül álló, egyéni érdeklődésből adódó, ám a szakmai fejlődést segítő egyéb kompetenciákat is.

A portfólió több média-szegmenst tartalmazhat – a

nyomtatott dokumentumok mellett – fotókat, rajzokat, hangfelvételeket, prezentációkat, videókat stb. Tárolása a későbbiekben elektronikus formában történne, mely a jövőben akár a Neptun Tanulmányi Rendszer E-portfólió alkalmazásával is kompatibilis lehetne, megkönnyítve az anyagok tárolását, feltöltését, visszakeresését.

A portfólió vagy választható lenne (tehát aki ezt választja, annak nem kéne szakdolgozatot írnia, hanem elvinné a kész portfóliót a záróvizsgára, ahol ellenőriznék azt, majd beszélgetnének róla), vagy pedig teljesen kiválna a szakdolgozattól.

Az oktatók véleménye is megoszlik az ötletről: van, aki teljes mértékben támogatja, és van, aki egyáltalán nem ért vele egyet. A kari vezetés azonban fontosnak tartja a hallgatók véleményét is, így az oktatók és a TÓK HÖK megegyezett egy időpontban, amikor nyílt fórumon tárgyaljuk meg észrevételeinket az új rendszerről. Ezen a fórumon várunk minden érdeklődő hallgatót, mert fontos, hogy együtt döntsünk erről a változtatásról.

Időpont: 2014. június 4. 15:00

ÁTALAKULÓ ÖSZTÖNDÍJAK

Szeptembertől lép életbe az átalakított ösztöndíjrendszer, amiről érdemes tájékozódni, hiszen sokatokat érinthet.

A **Kiemelkedő Hallgatói Teljesítmény Egyszeri Ösztöndíja** (KHTEÖ) szeptembertől pályázatos formában fog működni. Karunkon ezt már fél éve igyekszünk folyamatosan bevezetni, így ezzel nagyjából tisztában vagytok.

Több új **tudományos ösztöndíj** is bevezetésre kerül, amivel köszönni szeretnék a hallgatókat a szakmai kutatásra. Az egyik új pályázat az OTDK-n eredményt elért hallgatók támogatására szolgál majd. Egy másik ösztöndíj a kari tudományos pályázatok kielégítésére szolgál majd, lehetőséget adva ezzel a külföldi konferenciákra való kijutásra is. Ezen kívül az EHÖK Felhőegyetem indítását is tervezi, amelynek keretében többórás idegen nyelvű online kurzusokat tenne elérhetővé. A pályázatok beadása folyamatos, elbírálásuk pedig félévente történik majd.

A tervek szerint megnő az Erasmus-támogatás kerete is, ami lehetőséget adna arra,

hogy olyanok is kijuthassanak külföldre a program keretében, akiknek anyagi helyzetük ezt nem engedi meg. Szigorítani akarják tovább a feltételeket és emelni a ponthatárt. Ezen felül pályázható lenne egy, a Tempus Közalapítvány által meghirdetett szociális alapú ösztöndíj is havi 100 euró összegre.

Átalakul a **párhuzamos képzés kompenzációja** is. Egyrészt kibővül a pályázók köre: jövőre már a másoddiplomások is pályázhatnak. Másrészt az elbírálás teljesítményalapú lesz, vagyis nem elég, ha a hallgató két képzést végez egyszerre, de azokon egy bizonyos teljesítményt is nyújtania kell. Az elbírálásnál figyelembe veszik majd a szociális helyzetet is.

TÁBOROZTATÁS

Az egyéni szervezésű táboroztatási igény leadási határideje 2014. július 6. (102-es szoba.) Aki már táboroztatott, de szeretne még egyszer, az most vegye fel a kurzust, mert következő félévtől csak egyszer lesz felvehető a képzés során!

További információk a kar illetve a TÓK HÖK honlapján.

A HÖK eddig, most és ezután

Több, mint fél éve egy erős, szabályos, nyílt Hallgatói Önkormányzatért dolgozunk.

2013. november 7-e óta nagy változásokon ment keresztül a TÓK Hallgatói Önkormányzata. A Tisztújító Küldöttgyűlésen megfogalmazott elnöki célok maradéktalanul megvalósultak: például hallgatókat delegáltunk a tanszéki értekezletekre, kihangsúlyoztuk az OMHV fontosságát és magas kitöltöttséget értünk el, a kérdőívek eredményei publikusak. Kiemelten támogattuk a tudományos munkát végző hallgatókat, az ösztöndíj-pályázatok legnagyobb része Neptunon keresztül adható le. HÖK honlapunk tartalma kiegészült és egyszerűbb használni, folyamatosan felkerülnek a jegyzőkönyvek és a féléves munkatervek. Létrejött az Android alkalmazásunk, kari újságunk kívül-belül megújult. Fellendült a kari élet több TÓK-os bulival, kultúresttel és egyéb rendezvényekkel, valamint kétszer szerveztünk HÖK-ös vezetőképzőt az utánpótlás biztosításának érdekében. Végül, de nem utolsó sorban

megújítottuk a HÖK Alapszabályát.

A HÖK tisztségviselők és tagok eddig is vállaltak olyan feladatokat, melyek nemcsak Karunk, hanem Egyetemünk jó hírét is erősítették (pl. Educatio, ELTEfeszt, Nyílt napok, Pázmány-nap, Európai Piknik, díszdoktoravatások stb.), valamint természetesen minden alkalommal megjelenünk a Kari üléseken (Oktatási Bizottsági ülés, Tanulmányi Bizottsági ülés, Kari Tanács stb.) illetve képviseljük a hallgatókat a Szenátuson és egyéb egyetemi szintű üléseken is.

Mivel foglalkozunk mostanában? Az alkalmassági vizsgára mi is készültünk: csapatunk felkészülten várta a felvételizőket, minden felmerülő kérdést megválaszoltunk, segítettünk eligazodni a vizsga napján. A portfólió-rendszer bevezetéséről is egyeztettünk az oktatókkal. Hamarosan bíráljuk a köztársasági ösztöndíj-pályázatokot, ezenkívül a gólyatábort készítjük elő, hétről-hétre előre meg-

határozott ütemterv szerint haladunk a feladatokkal – mi a vizsgaidőszakban és utána is aktívan dolgozunk. Most esedékes a Hallgatói Követelményrendszer Kari különös részének átdolgozása is, valamint a kari szolgáltatási díjak átszabásának terve is a Kari Tanács elé kerülhet júniusban.

Szeptemberben pedig ismét a gólyáké a főszerep: segítünk az évkezdésben, a tárgyfelvételben, diákigazolványigénylésben, egyéb kezdeti nehézségekben. Tervezünk tartani egy gólyanapot, ahol a leendő szaktársak hasznos infókkal gazdagodnának, megismerkedhetnének egymással, a napot pedig bulival zárnánk. Utána természetesen jön a gólyatábori vetítés, beindulnak a kultúrestek, és természetesen megtartjuk a Gólyabált is.

Sok teendőnk lesz, tele vagyunk tervekkel, és nagy szükségünk lesz az utánpótlásra is. Ha úgy gondolsz, segíthetnél céljaink megvalósításában, csatlakozz hozzánk!

Galántai Tamás

Szemeszterzáró II.

A szemeszter utolsó hetében ismét megrendezésre került a szemeszterzáró buli, ahol újfent megmutattátok, hogyan is buliznak a TÓK-osok!

Ahogy az lenni szokott, ismét véget ért egy szemeszter, 2013/14 második félévének is vége. Az utolsó hét bizonyára mindenki számára rendkívül megterhelő volt, hátralévő és elmaradt beadandók tömege, félévzárók és pót ZH-k álltak mindenki előtt. Kevés alvás, játék az idővel, ezek jellemezték a hetet. Szerencsére így vagy úgy, de mindenki túlesett a megpróbáltatásokon, legalábbis reméljük a legjobbakat. Így aztán, mielőtt elkezdjük volna a vizsgákra való készülést, vagy az aggodalmaskodást a vizsgák miatt, ki kellett engednünk a fáradt gőzt. Nincs mese, ha egy félévnek vége, azt meg kell ünnepelni. A fél-

évet tisztességesen le kell zárni, mint mindig. Hol máshol tehattünk volna ezt meg az idén, mint a Hétkerben?

A szemesztert lezáró bulinak nagy örömünkre ismét ez a jól bevált hely adott otthont, május 15-én méltóan ünnepelethettünk, búcsúztathattunk egy újabb félévet. A kapuk nyolckor kinyíltak, szeretettel várva a bulizni vágyókat, legyenek akár karunk, akár az ELTE hallgatói, vagy esetleg más egyetemen tanuló hallgatók. Sajnos az idő nem kedvezett a kimozdulásnak és a bulizásnak, hiszen egész nap esett, ez azonban nem szegte kedvét senkinek: lassan (sokak bizonyára az utolsó simításokat végeztek egy végső beadandón) de végül nagyon sokan érkeztek a helyszínre. A buliba érkező fiatalokat a pultnál szokás szerint italkezelések várták, ahogy megszokhattuk, a

tánctéren pedig remek zenék, mai slágerek és retró dalok fogadták őket. A zenefelelős szokás szerint állandó partyfelelősünk, Dj Endy volt.

Ital, hangulat, zene és társaság terén megint nem lehetett panaszja annak, aki jelen volt ezen az eseményen. Miközben a parketten zajlott az önfeledt bulizás és tombolt a fergeteges hangulat, egy-egy ital mellett az asztaloknál és pultoknál beszélgetésekre, az utolsó hét fáradalmainak megosztására is sor kerülhetett. Sokakra várt még egy utolsó megmérettetés a bulit követő napon, de ők is sokáig, boldogan buliztak velünk. Minden TÓK-os, ELTE-s, vagy akár más egyetemről érkező egyetemista méltóan zárta a félévet ezen az estén. A szórakozás és tánc hajnalig tartott, sokan, ha teheték volna, be sem fejezik a táncolást és a bulit.

Azt hiszem, mindenkire ráfért egy vizsgák előtti, szorgalmi időszakot lezáró este. Egy méltó lezárás után kívánok mindenkinek kellemes vizsgaidőszakot, jó eredményeket, és persze további remek bulikat!

Tarján Eszter

Nyitrán jártunk

Három nagyszerű napot töltött el Nyitrán a TÓK természettudományos csapata egy, a helyi egyetem által szervezett előadássorozaton, mely a környezettudatos nevelés témája köré épült.

Az ELTE TÓK Természettudományi Tanszéke egy kisebb csapatot delegált egy előadássorozattal egybekötött külhoni kirándulásra, a nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem Közép-európai Tanulmányok Karára. Felsőbb éves hallgatótársaimmal vehettem részt ezen a rendkívül színvonalas rendezvényen, melynek keretében három napot tölthettünk el a szlovák kisvárosban, melynek látványa magáért beszélt.

Maga az egyetem épülete,

ahol az előadásokat tartották, egy gyönyörű, modern, hallgatóbarát környezetet biztosít. Itt többek között pedagógiát is oktatnak, így állnak kapcsolatban a mi intézményünkkel. A legtöbb kurzust szlovákul és magyarul egyaránt fel lehet venni, ezen kívül népszerű az angol nyelvű oktatás. A modern technológia az egyik alappillére képzésüknek, anélkül nem is működhetne ilyen hatékonyan, így minden terem interaktív multimédiás esz-

közökkel van felszerelve, valamint az aulákban mindenki számára igénybe vehető számítógépek sorakoznak.

Mi, a TÓK csapata a globális felmelegedésről és az üvegházhatás következményeiről tartottunk műhelyfoglalkozás-jellegű előadást, ezen kívül kipróbálhatták, hogyan lehet használt aludobozokból repülő hajtogatni, kidobott tejes dobozból pénztárcát, és hogyan tudunk spórolni az energiával otthonunkban. Elsősorban a környékbeli középiskolás diákoknak szolt az előadás, és annak ellenére, hogy nem annyira népszerű náluk ez a téma, nagyon aktívan részt vettek a foglalkozásokon. A plenáris előadásokon magyar előadók prezentálták kutatási témájukat, köztük karunk oktatója, Dr. Hill Katalin tanárnő is, aki a fenntartható fejlődésről és a globális felmelegedésről beszélt a kreativitás tükrében.

Ami azonban a legjobban elkápráztatott bennünket, az a fogadtatás volt. Mind az egyetem oktatói, mind az ottani hallgatók és a meghívott résztvevők rendkívül közvetlenek, vendégszeretőek voltak. Erről tanúskodik, hogy egy négycsillagos panzióban

szállásoltak el minket teljes ellátással együtt, az előadásokhoz szükséges összes segédanyagot azonnal megkaptuk, saját beléptető kártyánk volt, és bármin részt vehettünk, ami megtetszett – persze a saját előadásainkon kívül. Megkóstolhattunk hagyományos szlovák ételeket, és egy arborétumi kirándulásra is elmehettünk, ami szintén szemet gyönyörködtető látványt nyújtott.

Utolsó este egy rendkívül érdekes beszélgetésnek voltam résztvevője, amit úgy gondolom, érdemes itt közölni, hiszen akiben van némi empátia, az megérti, aki pedig nem

volt otthon ebben a témában, az most egy kis ízelítőt kaphat. A határon túli magyar anyanyelvű, de „kötelezően” szlovák nemzetiségű fiatalok meséltek arról, hogy milyen is az, amikor az ember hontalannak érzi magát. Az ember addig nem gondolja, hogy mit érezhetnek valójában, amíg nem szembesül egy ilyen helyzettel, amikor szemtől szemben van a valósággal, azzal, hogy ezeknek az embereknek nincs valódi otthonuk. Az egyik gimnazista így fogalmazta meg: „Kötelező felvennünk a szlovák állampolgárságot, mert különben el kell hagynunk

az országot, de a határon túl sem fogadnának szívesen, pedig én magyar vagyok.” Egy másik hasonló megnyilatkozás: „Az a baj, hogy se itt, se Magyarországon nem látnak bennünket szívesen.”

Összességében elmondhatom, hogy a három Nyitrán eltöltött nap rendkívül hasznos és érdekes élményekkel gazdagított minket, kicsit kiszakítva ezzel a mindennapok rohanásából. Szeretettel várjuk majd őket mi is Magyarországra, ezzel viszonzva vendégszeretetüket.

Fazekas Marci

Európai Piknik

Május 24-én került megrendezésre az Európai Piknik a Fűvészkertben az ELTE támogatásával, melyen a HÖK is tszteleletét tette, mint gyermekanimátor-csapat.

Az esemény apropója az európai uniós választások, Magyarország EU-s csatlakozásának 10. évfordulója és az Erasmus+ program indulása volt.

Többek között Európai Játsszótér, Információ Dzsungel, Növényseta és különbö-

ző ifjúsági szervezetek várták az érdeklődőket.

A legkisebbek szórakoztatásáról a TÓK hallgatói gondoskodtak EU-s játékokkal, színezőkkel.

A sok program ellenére úgy vélem, hogy mind a gyerekek, mind a felnőttek köré-

ben a leglátogatottabb stand a csillámtetoválóké volt.

Bár az esemény nagyrészt azért jött létre, hogy buzdítsák az embereket a 25-i szavazásra, sok külföldi is megjelent.

A hangulat jó volt, a szép idő is kedvezett az eseménynek, a nap méltó zárásáról pedig a Mary PopKids gondoskodott.

Holzzer Léna és Zsigó Judit

Ne felejtsetd el kitölteni az OMHV-t!

Bakancslista

„Az élet nem mond el neked semmit, de megmutatja mindazt, amit szükséges látnod, ha vannak álmaid... Ma sem állíthatom, hogy képes vagyok egy ember életének értékét megbecsülni, de egyet kijelenthetek: tudom, hogy amikor meghalt, a szeme csukva volt, és a szíve kitérve.” /*A bakancslista c. film*/

Mindnyájan tele vagyunk hatalmas álmokkal és remek célokkal, de azok sokszor csak ábrándok maradnak, és mire felezzmélünk, már kifutunk az időből és nem vagyunk rá alkalmasak, hogy megvalósítsuk őket. Egyikünkben sem merül fel kisgyermekként, hogy bizony csak néhány évig élvezhetjük apróságunk előnyeit, s milyen nagyszerű dolog is, mikor még hajolga-

tás nélkül beférünk az asztal alá és könnyedén szaladgálunk odabent. Talán így van ez mostani életünkkel, hogy sokszor még fel sem fogjuk azt, hogy fiatalok vagyunk és ez itt a csúcspont, a lehetőségek végtelen tárháza.

Ekkor már tudjuk, hogy önmagunk kovácsai vagyunk, és ha el szeretnék érni valamit, akkor arra egy mód van, ha

mi magunk hajlandóak vagyunk kitartóan megküzdeni céljainkért. Ez a küzdelem azonban nem egyik pillanatról a másikra jön el, és hatalmas árat fizetünk sokszor egy-egy sikerért és varázslatos pillanatért. Ezért kell mindinkább tudnunk, hogy mi is az, amit mindenképpen szeretnék, mi az, amihez érzünk magunkban elég inspirációt, motivációt, önkifejezést. Nem könnyű döntés, hiszen már érezzük annak a súlyát, hogy igenis csak egy életünk van, és minden, amit az élet adhat számunkra, az az, amit mi képesek vagyunk kihozni belőle.

Ezek azok a vágyak, amelyek gondolataink, és felírt jegyzetek által léteznek saját önmegvalósításunkként. Összefoglaló nevén e jegyzetet akár papíron, akár csak gondolatban fenntartva bakancslistának nevezzük. Hivatalos megfogalmazásához tartva magunkat pedig a bakancslista nem más, mint egy saját kezűleg megírt lista, amely azokat a dolgokat tartalmazza, amelyeket mindenáron meg szeretnénk valósítani, mielőtt – szó szoros értelemben – „feldobjuk a

bakancsot”. Manapság már nemcsak saját kezűleg készítenek ilyen listákat, hanem az interneten szöveggel ellátott fotók formájában osztják meg a többiekkel.

Ezen irányban indultam el a cikkem kapcsán, bulikban, baráti körben, csoporttársak között, illetve kollégiumban felmérést végeztem az egyetemi bakancslistákról, és összeírtam azokat a tippeket, amelyek a legérdekesebbek, leggyakoribbak és legmeghökentőbbek voltak.

Meglepetten kaptam gyors és magabiztos válaszokat, és rendíthetetlen reményekkel bombáztak habozás nélkül. Mindezek alapján tehát íme 36 elhangzott tipp, amelyeket bárki érdekesnek tarthat, valamint hasznos lehet az egyetemi évek során. Továbbá a jó kedély, a boldog élet, és az álmok megvalósításához szükséges ösvény lehet. Szeretném, szeretnék...

KARRIER, ÖNMEGVALÓSÍTÁS...

1. sikeres középfokú nyelvvizsgát.
2. külföldi munka/tanulási tapasztalatot.

3. teljesen önállóvá, szüleimtől függetlenné válni.
4. elvégezni az egyetemet.
5. ösztöndíjat.
6. valami szakmai munkát szerezni, még az egyetem elvégzése előtt.
7. túlélni ezeket az éveket.
8. anatómiából ötöst írni legalább egyszer.
9. önkéntes munkát végezni hosszabb távon.

SPORT ÉS HOBBI...

1. rendszeresen sportolni.
2. rendszeresen air softozni.
3. bűvárkodni.
4. folytatni a néptáncot.
5. legalább 5 országot látni mielőtt végzek az egyetemmel.
6. jól megtanulni gitározni.
7. több bajnokságot nyerni a csapatommal.
8. megmászni a Mount Blancot.
9. körbebiciklizni az országot.

BARÁTOK, CSALÁD, ÉRZELEM...

1. minden nyáron fesztiválozni a barátaimmal.

2. életre szóló barátságokat kötni.
3. kapcsolatot tartani a régi barátokkal.
4. sokat bulizni és szórakozni.
5. minden nyáron kikapcsolódni az egyetemi barátaimmal.
6. csak magamnak megfelelni.
7. elég időt tölteni a családdal.
8. sokat randizni és ismerkedni.
9. megtalálni a nagy Őt.

KIHÍVÁSOK, VISSZA NEM TÉRŐ PILLANATOK...

1. leszokni a cigiről.
2. eltölteni egy éjszakát egyedül egy erdőben.
3. beleszaladni az első szökőkútba a sikeres államvizsga után.
4. egészséges lenni.
5. szeretkezni a csillagos ég alatt.
6. megölelni valakit, akit nem ismerek.
7. jót tenni idegenekkel.
8. csókolózni zuhogó esőben, mezítláb.
9. mosolyogni, amennyit csak tudok.

Neszevcskó Anna

Felnőtté válni

Gondolkodtam az elmúlt hetekben, hogy vajon mégis mi az az élethelyzet, az a pont, az a személy, az a „bármi”, ami kiváltja azt, hogy felnőtté válj, de arra kellett rájönnöm, hogy ez mindenkinek mást jelent.

katv.com

Nekem egy időben azt jelentette, hogy nem sírok, ha nem látom anyáékat hosszú hetekig. Aztán középiskolásként azt gondoltam, hogy majd biztos akkor leszek felnőtt, ha felköltözöm Pestre, és „menő” egyetemista leszek. Aztán arra is gondoltam, hogy majd megtalálom az igazit, és valódi, felnőtt párkapcsolatban válok valódi felnőtté.

Sajnos, vagy nem sajnós, ezek közül semmi sem történt így. Nem lettem felnőttebb at-

tól, hogy nem sírok, attól vagyok felnőtt, hogy merek sírni és felvállalni az érzéseimet. Attól lehetek (egyszer) felnőtt, hogy előtérbe helyezem az iskolát, a munkát, és csak utána gondolok arra, hogy milyen jó lenne középiskolásként anya főztjét enni minden nap, hazamenni oda, ahol mosnak rám, ahol szeretnek és elfogadnak.

Felnőtté válni nehéz, kemény dolog, és nem is hiszem, hogy egy adott „bármi” hozza ki az emberből. A felnőtté

válás egy hosszú és fájdalmas folyamat, ami olyan élethelyzeteket teremt, ahol ki kell állnod magadért, ahol felelősséget kell vállalnod a tetteidért, ahol kudarcok érnek nap mint nap, és nem biztos, hogy fogja valaki a kezéd, hogy felállhass. Lehet, hogy a korlátba kapaszkodva, visszaesve, térdre rogyva kell küzdened azért, hogy felállva újra nekiindulhass.

Elindultam a rögös úton, amin meg kell küzdenem a legnagyobb ellenséggemmel: magammal.

A felnőtté válás nem egy boldog, független, önálló élet ott valahol a messzi jövőben, hanem egy igenis jelen lévő dolog, aki karöltve rohángál veled a buszon, az iskolában, kutyasétáltatás közben.

Az már rajtunk múlik, hogy barátok leszünk-e vele vagy ellenségek, de a végeredmény ugyanaz: ott van velünk, nem enged el. Ha a barátja vagy, akkor talán könnyebb a dolog, talán pozitívabb dolgokat élhetsz át vele, vagy a nehézségek nem húznak le úgy a mélybe. De ha az ellenséged, akkor csak magadnak ártasz, hisz vele kelsz és vele fekszel, nincs nyugtod, s attól, hogy nem figyelsz rá, nem hallgatod meg sürgető

kéréseit, olykor parancsait, csak ront a helyzeten, és még dacosabb gyermekké varázsol, miközben ő a füledet rágalja a hibáidért.

El kell fogadnunk a felnőtt léttel járó nehézségeket, örömeiket, felelősséget, kötelességeket, és saját magunk érdekében kompromisszumokat kell kötnünk vele.

Kompromisszumként levizsgál mindenből egy hét alatt, hogy utána dolgozhass. Kompromisszum a szakdolgozat megírása, a mesterszak választása, a gyerekek nevelé-

sének vállalása. Ezekért cserébe csupa felnőtt érzést kapunk, hiszen felelősséget vállaltunk olyan dolgokért, amik a mi kezünk munkáját dicsérik (vagy nem), ami rólunk, a létezésünkről tesz tanúbizonyságot.

Lehet, hogy soha nem válunk igazán felnőttekké, de az is lehet, hogy kevés is elég ahhoz, hogy valaki azzá váljon.

Szerintem mindenki rajta van az úton, a kérdés csak az, hogy hány megállódvan, hány zsákutcát kell vé-

gigszenvedned. De a legnagyobb kérdés akkor is az marad: tényleg muszáj 100%-ig felnőtté válni, vagy elegendő a teljes felelősségvállalás magadért és tetteidért?

Végül a tőlem elmaradhatatlan idézetes zárás, ami talán mottónkká is válhatna:

„Nem azért felejtünk el játszani, mert megöregszünk, hanem attól öregszünk meg, hogy elfelejtünk játszani.” /George Bernard Shaw/

Szabó-Sallay Évi

Kápráztató Takarásban

Legutóbbi művészeti kirándulásomat a Fogasházban tettem, ahol éppen a Werk Akadémia menedzserei vizsgáztak egy kiállítás és egy koncert formájában.

Lengl Orsolya

Először a kiállítást tekintettem meg, ami a Takarásban címet kapta. Különböző technikával készített, eltérő stílusú műveket lehetett látni az olajfestménytől a denevérszoborig, amelyek mind-

mind arra voltak hivatottak, hogy az álarcok mögötti, gyakran kegyetlen valóságot mutassák meg a látogatóknak. Mint például egyszerűen fogalmazva egy híd alulról fényképezve (Glazer Attila: Bridge Durst Lambda), vagy Lengl Orsolya Átszűrve című olajfestménye, ami nekem sok nehézséget okozott értelmezés terén, mert a mű rétegei olyan mesterien voltak egymásra építve, hogy nem jutottam dűlőre, mi is a valóság és mi az, ami takarásba kerül. Ami pedig még szintén érdekesség volt, hogy a kiál-

lítás csak és kizárólag erre az estére nyitotta meg kapuit és a koncert után ők is bezártak.

A koncert fellépője Szirtes Edina Mókus hegedűművész volt, aki legújabb zenekari formációjával, a Sz.E.M.-mel szerepelt az este. Zenéjük egyszerűen borzongató volt, és még ha sírni is támadt kedvem néha egy-egy

darab hangulatától, Mókus darabok közti megjegyzései megnevetettek. Ugyanolyan-nak éreztem a stílusukat, ahogy ő is leírja: „Gondolat, hittel, szeretettel. Zene. Mindenből merítő, nem kitalált akarós, skatulyázós vagy divatozós, esetleg menőzós vagy felvágós. Kizárólag zenézős.” Egyszerre idézte egy Tim Burton rajzfilm

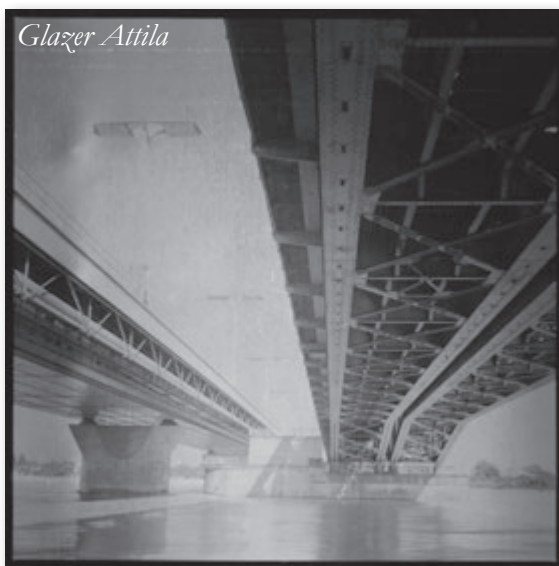
és a francia chanson-világot. Egyszerre éreztem kifejezhetetlen mélységet egy-egy hegedűszó-lótól, majd Mount Everest-i magasságokba kerültem a dalok szövegétől. Mind-

egy volt, hogy mantraként ismétlődtek, József Attila vers-feldolgozások, vagy eredeti szövegek voltak. Összességében az egész koncert kirángatott a hétköznapi szürkeségéből és valami új perspektívát nyitott a világ Sz.E.M.-léléséhez.

A kiállító művészek: Lengyel Orsolya, Glázer Attila, Herbert Aniko, Osváth Jenő, Bakos Natália, Verebélyi Diána, Tasnádi Szandra, Budai Ákos, Töttös Kata.

A koncert közreműködői: Szirtes Edina Mókus (hegedű, ének), valamint zenész partnerei: Tóth Jázmin (hegedű), Haraszi Kriszti és Hegyaljai-Boros Zoltán (brácsa), Kertész Endre (cselló), Hámori Máté (gitár) és Födő Sándor Fodo (dob).

Borbély Livi

Kedves Olvasók!

Az egész szerkesztőség szeretné megköszönni, hogy jónéhányan kitöltöttétek az újsággal kapcsolatos kérdőívet, amit minden hivatalos facebookos évfolyamcsoportban megosztottunk. Nagy segítségünkre vált, hiszen ezentúl még inkább figyelembe tudjuk venni az igényeiteket, hogy mi az, amiről szívesen olvasnátok.

Szeptembertől törekedni fogunk az olvasói igény még teljesebb kielégítésére!

Aki még nem töltötte ki a kérdőívet, az megtalálja a Látókör Facebook-oldalán.

Köszönettel: a Látókör csapata

Összefogás a cukorbeteg óvodásokért

Hazánkban egyre nő a cukorbeteg gyermekek száma, pontosan nem tudni, miért. Az őket nevelő szülőknek komoly problémákkal kell találkozniuk, amikor óvodába íratnák gyermeküket.

Nagyon kevés intézménybe veszik fel az ilyen jellegű figyelmet igénylő kisgyerekeket. A családnak ezért vagy

lakóhelyet kell váltania, vagy az anyuka egész nap a folyosón vár a foglalkozások alatt, hogy beadhassa a szükséges inzulin-injekciót gyermekének napközben. Ezért akár az állását is elvesztheti, de sokszor nincs más megoldás.

Az Egy Csepp Figyelem Alapítvány fél napos képzéseket szervez óvónőknek, amely után el tudják látni a diabeteszes gyermekeket. Ahogy Erős Antónia, a szervezet

alapítója elmondta: remélik, hogy két év alatt az ország összes megyéjében lezajlanak ezek a képzések.

Ahogy arról korábbi cikkünkben beszámoltunk, az ELTE Tanító- és Óvóképző Kara is becsatlakozott a programba, mostantól a hivatalos képzés részét képezi ez a tanfolyam.

Az alapítvány egyéb programokkal is igyekszik felhívni a figyelmet a cukorbetegségre, például az „egyszer élünk” programsorozattal. A szűrőakcióval fesztiválokon találkozhatunk, ahol bárki megmértehető vércukorszintjét, koleszterinjét, vérnyomását.

Forrás: ELTE Online (Vörös Éva)

Mi a cukorbetegség?

Ahhoz, hogy segíteni tudjunk, fontos, hogy tisztában legyünk a betegség eredetével.

A cukorbetegség, vagy közismert nevén diabétesz tulajdonképpen a glükóz nevű monoszacharid feldolgozási zavara, amit az inzulin nevű hormon hiánya, vagy a szervezet inzulinnal szembeni ér-

zéketlensége (rezisztenciája), esetleg mindkét tünet együttes jelenléte okoz. Mivel a sejtek inzulin hiányában képtelenek felvenni a glükózt, ezért megemelkedik a vércukorszint is.

guardianhb.com

Tanácsok a vizsgaidőszakra

Tarján Eszter, a TÓK HÖK Tanulmányi alelnöke, valamint az ELTE Online segítségével összeszedtük nektek, milyen praktikákat érdemes megfogadni a vizsgákra való készülés és a felmondás kapcsán.

Ismét itt egy vizsgaidőszak, mindenki számára fontos kérdés, hogyan is teljesítsen jól minden vizsgán, hogyan tanuljon meg mindent, amit kell, hogyan ossza be megfelelően az idejét, vagyis: hogyan élje túl ezt az időszakot.

Nos, azt hiszem, a dolog kulcsa nem más, mint az időbeosztás. Ha megfelelően beosztjuk az időnket, mindent meg tudunk tenni, amit csak szeretnénk. Persze, nem a vizsgára való tanulás az, amit igazán szeretnénk csinálni, de sajnos, nincs mese, egyetemi életünknek ez is fontos részét képezi. És mennyire jó, mikor elégedetten jövünk ki a rettegett vizsgáról! Hogy hogyan érhetjük el ezt?

Fontos, hogy előre kitaláljuk, melyik nap mit tanulunk meg, mikor készülünk az adott vizsgára. Ezt a legjobb, ha fel is írjuk, legalábbis, nekem mindig segít. Persze elcsúszhatunk, eltérhetünk kicsit ettől az előzetes tervtől, de jó, ha van valami, amit

rögzítünk magunknak, és megpróbáljuk betartani. Ebben a tervben jó, ha az ismétlésre is hagyunk egy kis időt, így, ha el is térünk az eredeti tervünkől, nagy gond nem lehet, ha betartjuk, akkor pedig van időnk ismételni.

Egy másik nagyon fontos dolog, hogy meg is értsük azt, amit tanulunk. Ha kell, kérjünk segítséget, de értsük meg azt a fránya tételt, hiszen sokkal könnyebb befogadni valami olyasmit, amiről tudjuk, mit jelent, mi a lényege.

Ha már mindent remekül tudunk oda-vissza, vagy legalább elképzelésünk van a tételről, az sem mindegy, hogyan adjuk elő. Szóbeli vizsgán mindig fontos a határozottság és a hitelesség. Ne bemagoljunk valamit, és mondjuk vissza, adjuk elő hitelesen, amit megtanultunk, az oktatónk bizonyára jobban értékeli majd, mintha gépezetként mondunk egy bemagolt, számunkra érthetetlen információ-tömeget.

Nem utolsó sorban, ha ezzel nem is értenének egyet az oktatóink, vagy a szüleink, hagyjunk időt a kikapcsolódásra is. Egy-egy buli, vagy baráti összejövetel rengeteg energiával tölthet fel minket, ami a továbbiakban csak hasznunkra, nem pedig hátrányunkra válik majd.

Mindenkinek sikereiben gazdag vizsgaidőszakot!

Tarján Eszter

Dr. Székely Lászlót – az ÁJK Polgári Jogi Tanszékéről – arról kérdeztük, oktatóként hogyan látja a vizsgán való szereplésünket, és mivel tudnánk javítani ezen:

„Egy dolgot tapasztalok a szóbeli vizsgákon: szemmel láthatóan, ha érti is az anya-

got a hallgató, nem tudja kifejezni magát. A nyelvet uralni kell ahhoz, hogy szabatosan tudjuk kifejezni magunkat, ez a jog területén kifejezetten hangsúlyos. Furcsán hangozhat a tanácsom, de olvasának sokat! Sokat kell írni és fogalmazni is. Ha valaki magányosan, egyedül tanul, problémás lehet szerintem, hogy csak azt hiszi, tudja és érti az anyagot, de valójában képtelen kifejezni magát. Ha nincs más, a tükörnek mondja fel az anyagot az elejétől a végéig, adja elő a saját szavával!”

Székely László tanár úr szerint nehéz megválaszolni, hogyan sajátítsuk el a tananyagot, mert nagyon egyéni-függő, és mindenkinek más a tanulási képessége. Az viszont fontos, hogyan adjuk elő a megtanultakat. „Voltak azért az elmúlt években nagy mondások... Többnyire az szokott előfordulni, hogy a hallgató mond egy halandzsza mondatot. Erre vizsgáztatóként visszakérdezzük, hogy meg tudná-e ismételni? Majd a hallgató szemlesütve bevallja, nem tudná” – tette hozzá.

Dr. Hammer Ferenc, a BTK Művészetelméleti és Média-kutatási Intézet adjunktusa

pedig arról mesélt nekünk, mivel lehet lenyűgözni egy tanárt a vizsgán:

“Az igazi jó taktika, amin nem látszik, hogy taktika. A másik fontos dolog úgy megmutatni a tudást, hogy látszódjon: ez abból a tudásból csak egy minta, egy kis részlet, ami mögött van még egy csomó más is. Nyilván ehhez nagyon sokat kell tanulni, és aztán ebből lehet megmutatni a cseppben a tengert. Van persze egy szürke zóna, ahol lehet szélhámoskodni, csak azzal nagyon vigyázni kell, mert a hitelesség itt is fontos. Tételnél érdemes azt is kifejtetni, miért úgy mondja el valaki, ahogyan. Ilyenkor a tanár látja, hogy itt egy gondolkodó emberről van szó, nem egy papagájról, aki csak felmondja a szöveget”

Természetesen mi, hallgatók, a legtapasztaltabb oktatóknak is tudunk meglepetést okozni. Hammer Ferenc ezzel kapcsolatban mesélt el nekünk egy kalandos történetet, ami egy számonkérés alkalmával esett meg:

“Szemináriumi dolgozatoknál szigorúan betartatom a határidőt, aki később adja be, azt csökkentett pontszámmal szoktam értékelni. Jött az egyik tanítványom, hogy

nem tudta időben beadni a dolgozatot, mert nem tudott bemenni a szobájába a számítógépéhez. Kérdeztem, miért nem. Azért, mert nyitva volt az ablak a lakótelepi lakásban, és egy hatalmas nagy denevérraj beköltözött a szobájába. Amíg a denevérmentő szolgálat ki nem jött a szakembereivel és a denevérbefogó eszközeivel, nem lehetett bemenni, különben a denevérek megijednek, elkezdenek csapkodni a szárnyaikkal és megsérülnek. Úgy voltam vele, hogy ha ki tudott találni egy ennyire extrém sztorit, akkor elfogadom.

Sok-sok évre rá egyszer találkoztunk. Megkértem, most már mondja el, hogyan is volt az a denevéres dolog. Állítólag teljesen igaz a történet.”

Reméljük, oktatóink hasznos tanácsai segítenek majd a felkészülésben, mi ezzel kívánunk mindenkinek sikeres vizsgaidőszakot! :)

Forrás: ELTE Online

„Győzni jöttem...
De jó lesz a kettes is!”

Belvárosi etikett

Világ életemben városi lány voltam, és mint ilyen, megtanultam túlélni a pesti nép egymáshoz való barbár viszonyát.

Hunyady Márton

Az megvan, amikor gondolatidba mélyedve állsz a mozgólépcsőn, füledben dübörög valami szívednek kedves zene, aztán valaki akkorát taszajt rajtad, hogy hirtelen felindulásból szoros barátságot kötsz az előtted álló tarkójával? Mindenhovasietek Józsi elrobog melletted, felborít még néhány idős nénit meg a kosarukat tele padlizsánnal, aztán mikor leérsz a metróba, és megérkezik a szovjet szerelvény, pont ugyanannál az ajtónál próbál felszuszakolódni az esti ötórás járatra,

mint te. De ő legalább elmondhatja magáról, hogy sietett! Ember, el kéne indulni időben a dolgozdra.

Másik kedves mindennapi jelenségem a faj, amit arról lehet felismerni, hogy valami csoda folytán a kezéhez nőtt a banyatank, és ezt előszeretettel húzza át védtelen utasok lábán. Főleg nyáron, amikor az emberen szandál van. Ja, és ezt főleg reggel követik el, amikor még friss a piacon a petrezselyem. A kis házától ugyan csak egyetlen megállóra van az őstermelői

árusítóhely, de ő fogja magát, beül a jármű legbelső zugába, hogy aztán onnan kirobogjon fél perc múlva, és ismét végigszántsa mások lábfejét a kis kockás kerekes szatyrával. Imádnivaló.

Aztán, ha ezeket túlélted, és végre feljutottál a BKV valamelyik menetrendszerűtlenül közlekedő járatára, jön a dilemma, hogy vajon le tudsz-e majd szállni. Ugyanis a pesti paraszt beáll az ajtóba, még akkor is, ha a busz hátuljában három iskoláscsoport is elférne. Bár a végállomásig utazik, neki nagyon fontos, hogy pont az ajtóból lásson mindent. Végül valahogy sikerül előrefurakodnod, nagy a boldogság, mert még kapaszkodni is pont tudsz valahol a térded magasságában, mert ugye a másik bunkó meg nekidől a kapaszkodónak, nehogy már más stabilan tudjon állni a két lábán. Jármű megáll, ajtó kinyit, már éppen tennéd le a lábad az anyaföldre, amikor Juci néni könyökét az oldaladba fúrva trappol fel a buszra, mert lát tizennyolc ülőhelyet, és nehogy már valaki elfoglalja előle. A többi birka ugyan nem furakszik fel melletted, de azért beáll az utad mellé középebe, és még neki áll

följebb, amikor próbálsz kikerülni. Tipp: tessék szépen oldalra állni, ugyanolyan hamar és hatékonyan fel lehet jutni onnan is. Köszö.

Hasonló módon tudom szeretni egyébként a „mai fiatalokat” is. Azt a szvegielő fajtát, akin a sapka csak félig van rajta, többet látsz az alsógyatájából, mint amennyit valaha szerettél volna, és bár templomot is maximum csak osztálykiránduláson látott, hatalmas fakereszt lóg a nya-

kában. Ők azok, akik azt hiszik, hogy azért, mert apunak Audija van, nekik bármit szabad, még köpködni is lehet úton-útfélen, mint egy láma. Ezúton szeretném közölni, hogy nem, ettől nem leszel vonzóbb a nőstények számára, sőt, leginkább egy tajparasztnak leszel elkönyvelve.

Van olyan is, amikor boldog-boldogtalan fejvesztve rohan az osanba, mert akciós a vödörös tejföl, aztán ha már ott van, felraktároz mindent

a következő éhínség idejére, kocsipúposra pakolva, nyolc liter narancslé meg tíz kiló vöröshagyma a tetején, és beáll az önkiszolgáló kasszához, hogy hamarabb végezzon, nehogy már az egyszerű nép tíz perc alatt tudjon venni egy liter tejet meg egy marsszeletet...

Kenyeret és cirkuszt a népek!

Lajbár

Mi a kedvenc horrorfilméd?

Igen, visszatértem a horrorokhoz az utolsó szám alkalmával, és egy olyan franchise-ról írok, amit biztos, hogy mindenki ismer, de talán még nem nézte ilyen szemmel.

A Sikoly a '90-es évek egyik legsikeresebb horror-sorozata volt, aminek az első részét bár néhol nevetségessé tette a Horrorra akadva, mégis ez a film a legnagyobb tisztelgés a műfaj előtt.

A képlet teljesen egyszerű: vegyünk egy sorozatgyilkost, adjunk rá egy maszkot és eresszük rá lehetőleg harmincévesek által játszott tinikre, és máris megkapjuk a slasher nevű alműfajt. Ezt a vonalat követi Wes Craven is,

akinek a pengés-kesztyűs álmok urát, Freddy Krugert is köszönhetjük.

A történetet szerintem nem kell ismertetni: négy részen keresztül egy szellem-maszkos gyilkos terrorizál egy kisvárost, egy nehéz sorsú lányra, Sidney-re fókuszálva.

A már-már saját magát parodizáló Craven gondolt egyet és készített egy horrorfilmet, ami horrorfilmekről szól: lehet, hogy hihetetlen, de működik.

Az első rész tiszteleg a nagy slasherek előtt, mint például Halloween, Texasi láncfűrész-mészárlás, Péntek 13 és a Psycho. Mind monológokban, mind jelenetekben hajaz az előbb felsoroltakhoz, példaként kiemelném a főhős nő beharangozását, egy ismert színésznő lett felkérve, akár csak a Psycho esetében, a rendező úr pedig jót röhögött a markába, hisz a kikiáltott hős negyed óránál tovább nem szerepel a filmben. A gyilkos ruhája is telitalálat, mert egy sima, kölcsönzóből vett ruhát aggatott rá, így semmi különleges nincs benne, mégis kultikussá válhatott.

A második résznél már direkt

lejjebb vettek a színvonalból, hisz Craven hű magához, még mindig filmet forgat filmekről, el is hangzik, hogy a folytatások általában nem ugorják meg az első által felállított léceket. A második felvonásban új gonosszal kell szembenézniük állandó hőseinknek. A cselekmény vissza-visszatekint elődjére, hű hozzá, követi a felállított szabályokat, mint például, aki azt mondja, „mindjárt visszajövök”, az nem jön vissza: ilyen az egész horror-műfaj.

A harmadik rész direkt a trilogia lezárásaként volt meghirdetve, előrevetítve „az

utolsó sikoly a legfélelmetesebb” szlogennel. Mégsem a legfélelmetesebb, hanem direkt nevetséges, hisz a rendező is tudja, hogy nagyon ritka a minőségi film-trilógia (A sötét lovag, A keresztapa, A Gyűrűk Ura), rá is játszik erre: színvonal, színészi játék minimálisra véve. Hűségesen ragaszkodva a trilógiák lezáró fejezetének szabályrendszeréhez (azaz az utolsó rész mindig visszanyúl az előzőhöz) bármi megtörténhet, senki sem számíthatja ki, hogyan alakul a végkifejlet.

A negyedik részre tizenegy évet kellett várni. Úgy gondolom, ez is tudatos volt, hiszen Hollywood a felújítások korát éli, mindent, amit érnek, átkonvertálnak a saját ízlésük szerint, akár tökéletes az eredeti film, akár nem (lásd pár számmal ezelőtt: Carrie). Craven is így volt ezzel, mind a négy filmet maga rendezte, eb-

ből is látszik a tudatosság, szinte remake-elte saját filmjét, visszanyúlt a gyökerekhez, átírta azokat, megváltoztatva vele az előző részek megítélését, megtartva a főszálat, de bevezetett mellé egy új problémát, ami majdnem húszévnnyi cselekményt változtatott meg.

Érdeemes megnézni egyben a sorozatot ezek alapján, teljesen más megvilágításba kerül, és tényleg vígjáték-szintre emeli magát, önparódia, tisztelgés és műfaj-átvilágítás. Zseniális.

Ezzel a cikkel jelentkezem utoljára ebben az évben, remélem, szívesen olvasgattatok ajánlóimat és kedvet kaptatok a filmekhez, terveim szerint jövőre folytatom a rovatot, addig is mindenkinek sikeres vizsgaidőszakot és kellemes szünidőt kívánok!

Ha unjátok a tételeket, nézzetek meg egy filmet!

Kerényi Levi

Tudtad, hogy a HÖK-ben van **szelektív hulladékgyűjtő**?
Ha neked is fontos a környezet, szelektálj!

Mi lenne, ha...?

Rengeteget osztottam-szoroztam a májusi lapzártá előtt fejben, hogy a nemrég látott három filmből, amik közül az összes megérne egy kritikát, melyiket is kéne kicsit részletesebben kivesézni. Végül arra jutottam, hogy nem tudok választani, legyen mind a három. Persze erre a lap terjedelme nem ad lehetőséget, így fogadjátok szeretettel az első „röpkék” cikkem.

SNOWPIERCER

Mi lenne, ha a forgalmazók kicsit bevállalásabbak lennének, és az egy kaptafára készülő akciófilmek, vígjátékok és drámák szentháromságán kívül az ilyen egyedi filmeknek is lehetőséget adnának a bemutatkozásra?

Mi lenne, ha az emberiség a globális felmelegedés ellen bevetne egy szert, ami miatt egész bolygónk megfagy, a maroknyi túlélő pedig egy vonatba zsúfolódva járna körbe a Földön immár 17 éve? Mi lenne, ha az elnyomott rétegek ezt megelégnék, és egy lázadást szítanának? Ez az alapszituáció, amit a Snowpiercer több mint két órában

kifejt, és nem is akárhogy. Joon-ho Bong koreai rendező első „nyugati” rendezése ez a film. Nyugati, mert multinacionális szereplőgárdája felvonultat amerikai szupersztároktól (Chris Evans, aki végre megmutatta, hogy nem csak a baltaarcú kapitányra képes) kezdve angolokon keresztül sok más nemzetet, illetve történetvezetése is inkább a hollywoodi produkciókat idézi. „Nyugati”, mert szó szerint véres realizmusa inkább a keleti filmekre hajaz, de sosem öncélú az agresszivitás. Egyes képsorok a mai napig velem vannak, ami nagy szó. Minden hibája ellenére is az idei-tavalyi filmek egyik legjobbja, melegen ajánlom bárkinek. Társadalmunk működésének, az osztályok közti egyenlőtlenség bemutatása némi sci-fi körítéssel meghintve. Tökéletes recept egy jó filmhez.

ENEMY

Mi lenne, ha egy fárasztó nap után leülnél filmet nézni, már-már bele is bóbiskolnál, majd nyugtázva, hogy ez jó volt, lefeküdnél aludni? Mi lenne, ha álmodban visszatérnének a film képsorai, és azt vennéd észre, hogy az egyik jelenetben a tökéletes másod játszik?

A Jake Gyllenhaal, vagy helyesebben szólva két Jake Gyllenhaal főszereplésével készült 2013-as Enemy már sokkal rágósabb falat, mint a Snowpiercer. Rettentően összetett, minden másodpercben információk tömkelegét adja át, nem feltétlenül olyan módon, ahogy az első nézésre feltűnik az átlagos nézőnek. Társadalmi és egyéni problémákat egyaránt felvet, válaszokat viszont nem kínál. Néha a háttérzene, néha egy falon alig felvillanó plakát tesz hozzá szép lassan érlelődő teóriánkhoz, ahogy próbáljuk összerakni a puzzle darabkáit és felállítani egy elméletet a történésekről úgy, hogy az meg is álljon a lábán. Denis Villeneuve rendező nevéhez kötődik a tavalyi Fogságban (Prisoners) című film is, aki azt látta, nagyjából tudja, hogy mire szá-

míthat. Az ott megtapasztalt feszültséget, nyomasztó atmoszférát ebben a filmjében még inkább csúcsra járatta a direktor úr, egy pillanatig nem fogod jól érezni magad, ha rászánod az időt és leülsz elé. És a legfontosabb: ha rászánjátok magatok, NE olvassatok utána neten. Tényleg ne, az utazás a fontos, nem a végállomás – ez esetben kétszeresen is igaz. Zárásként a film nyitóképét idézném: „A káosz megfejtésre váró rend.” A megfejtés pedig nem lesz egyszerű. Az utolsó képkockák után pedig pláne nem. De ezért nézünk filmeket, nem?

THE PHILOSOPHERS

Mi lenne, ha az utolsó tanítási napon a gimiben a filozófiatanár addig még sosem tapasztalt feladat elé állítaná a tanulóit? Mi lenne, ha azt játszanánk, hogy itt a világvége? Egy blogon futottam bele ebbe a filmbe, legtöbbször az internet legeldugottabb bugyaiból kerülnek elő az igazán jó filmek – amiknek egyetlen bűnük, hogy nem volt marketing-hadjárat a bemutatót megelőzően. A felvetés érdekesnek tűnt, pláne, hogy egy HÖK-ös csapatépi-

tésen már szimuláltunk hasonló helyzetet, még ha csak játékként is. Egy jakartai gimnázium filozófiatanára egy gondolat-kísérletet végeztet az osztállyal. A helyzet adott, közeledik a világvége, egy órájuk van eldönteni, hogy ki léphet be a 21 főből a 10 főt fenntartani képes bunkerbe. Míg a Snowpiercer a makrotársadalmat vetíti le egy kisebb közösségre, az Enemy pedig csak teoretikus síkon foglalkozik a nagyobb problémákkal, inkább karakterdráma, addig a Philosophers konkrét karakterjegyeket vizsgál, az ezekkel kapcsolatos előítéleteket, szigorúan logikai következtetéseket állítja központba. A film első órája baromi érdekes, a színészek, ha nem is a legjobbak, de megteremtik a kellő érdeklődést, a környezet képi megoldása frappáns, a zene pedig szépen emeli a pulzust, ahogy annak kell. Aztán beüt a harmadik „menet”, és az egész szépen felépített vitaközpontú történetvezetést felváltja egy emocionális, szirupos, idealizálgató közhely-halom. Olyan logikátlan és borzalmas következtetések alkotják a film végének a gerincét, hogy egyenesen a bőröm fáj a butaságtól. Még

az egyébként tényleg eredeti és vicces játékot követő snitt sem képes feledtetni ezt.

Sajnálom ezt a filmet, mert nagyon sokat ki lehetett volna hozni belőle, és – mint azt már említettem egy előző kritikámban – egy szép arcú, de csúnya lány sokkal rosszabb, mint egy teljesen bányarém, mert látni benne a lehetőség magvát. Talán a kelletténél többször is feltettem ezt a kérdést az előző másfél oldalban, de kedves forgatókönyvíró, rendező, producerek, mi lenne, ha nem répázátok volna el ezt a filmet?

Remélem a szerkesztőségen és anyun-apun kívül mások is néha bele-belenéztek az irományaimba. Ha akár egyvalaki megnézett egy filmet kimondottan miattuk, már megérte. Kívánok mindenkinek sikeres vizsgaidőszakot, kellemes nyarat, bulikat, fiúknak lányokat, lányoknak fiúkat, Conchitának platinalemezt, ősszel folytatjuk!

Kőszegi Tamás

Interjú Galántai Tamással

Véletlenül lett TÓK-os, középiskolai tanár akart lenni, de megtetszett neki, így maradt. Ő Galántai Tamás, a kar HÖK-elnöke, aki több mint fél éve tölti be a tisztséget, és rendkívül élvezi; sőt, a HÖK-öt is egyfajta hobbinak tekinti.

Soma

M: Viszonylag rövid ideje elnökösködsz, milyen érzés a HÖK élén állni?

T: Igen, november óta vagyok elnök, és örülök neki, hogy sok mindent sikerült megvalósítanom, amit az elnöki programomban célként kitűztem. Erről beszámoltam a küldöttgyűlésen is, és beszámolómat egyhangúan elfogadták. Nem utolsó sorban szeretem azt, amit csinálok.

M: Mivel jár együtt az elnöki poszt?

T: Ugyan csak két órám lenne, de minden nap bent vagyok. Ilyenkor intézem a kari levelezést, a kapcsolattartást a tanszékekkel, illetve egyéb helyi feladatokat oldok meg. Rengeteg ülésre járok; hetente van HÖK- és EHÖK-elnökségi, ezen kívül számos kari és egyetemi ülésre is hivatalos vagyok. November óta szinte lecserélődött az egész HÖK, ezért fontos az utánpótlás, és igyekszem minél több teendőbe bevonni az új tagokat is.

M: Egyébként hogyan kerültél a HÖK-be?

T: Elmentem a gólyatáboromba, bár először ódzkodtam tőle. Utólag persze nem bántam meg: összeismerkedtem az akkori HÖK-ösökkel, és hallottam, hogy keresnek egy tördelőt a csapatba. Ahogy kell, én is végigjártam a szamárlétrát. Kezdetben

egyszerre voltam tördelő és EB-s (Ellenőrző Bizottság – szerk.), aztán informatikai referens, majd kommunikációs alelnök, és utána jött az elnökség.

M: Mennyi idő jut a szórakozásra ennyi dolog mellett?

T: Jut bőven. De jól érzem magam az iskolai falai közt is, nem azért járok be, mert kötelező, hanem mert jó a hangulat, élvezem. Ha hétfőgén eszembe jut egy feladat, annak sem teher nekiülni, hogy hétfőn le tudjam adni. A HÖK mellett természetesen van időm arra, hogy találkozzak az ismerősökkel, barátokkal, meg szakítok időt a magánéletemre is, ami inkább a délutáni, esti órákra terjed ki.

M: A szabadidődet mire fordítod?

T: Egyre kevesebbet vagyok otthon, mivel nem vagyok pesti, szeretek a városban lenni, új helyeket felfedezni. Nem tartom magamat magányos farkasnak, sosem vagyok egyedül. Suli után a barátaimmal jól esik egy kávé vagy mozi, de alkalomadtán szívesen látogatok színházba

vagy a Hétkerbe egy italra. Ha otthon vagyok, imádok sütni-főzni: nem vagyok egy mesterszakács, de azért nem áll meg a tudományom a bundáskenyér-tea kombónál.

M: Említetted, hogy csak két órára kell bejárnod. Hogyan fér meg egymás mellett az iskola és a HÖK?

T: Sajnos csúsztam egy évet, úgyhogy arra tanulok, ami éppen következik. Ha vizsga, akkor vizsga, ha zh, akkor zh, ezeken meg túl kell esni. Természetesen jut időm a tanulásra is, de így az időm nagy részét a HÖK-re tudom fordítani, ami nekem is és a csapatnak is az előnyére válik. Szeretek mindent az utolsó pillanatra hagyni, így a félévek utolsó hetei elég stresszesek.

M: Mennyire tekinted munkának a HÖK-öt? Nem érzed, hogy kellené még mást is csinálnod mellette?

T: Most egyensúlyban van a HÖK és a magánéletem, ha

bevállalnék valamilyen diák-munkát, akkor ez felborulna. Néha vállalom alkalmi dolgokat, amiért kapok külön ösztöndíjat, de csak ELTE-s kereteken belül. Például a Rektori Titkárságon segíték, vagy egyéb más feladatban veszek részt, amit az EHÖK hirdet meg.

M: Hogyan kerültél a TÓK-ra?

T: Ez nem igazán jó reklám számomra, de úgy történt, hogy anno nem tájékoztam alaposan, mi is ez az ELTE TÓK. Annyi biztos volt, hogy középiskolai ta-

nár akartam lenni, de mint sok mindent, a jelentkezést is utolsó pillanatra hagytam. Így esett, hogy gyorsan bejelöltem a TÓK-ot (akkor még nem tudtam, mi a különbség tanár és tanító között). Aztán második félévben egyszer csak kiderült, hogy általános iskolai tanár leszek – egyre többet jártam olyan gyakorlatra, ahol kisgyerekek voltak. De végül megszerettem és itt maradtam. Ennyi is elég volt ahhoz, hogy mindenképpen ezen a pályán maradjak és dolgozzak majd. Nem erre készültem, de a gyakorlat nagyban hozzájárult a maradásomhoz, és örülök, hogy így történt.

M: Ha egy szóval jellemeznéd magad, mi lenne az?

T: Lehetetlennek tartom, hogy egy ember jellemezhető legyen egy szóval – magamat sem tudnám leírni így. Ezt inkább meghagyom másnak!

*Az interjút készítette:
Fazekas Marci*

Kérdésed van? Fordulj bátran Galántai Tamáshoz, az ELTE TÓK HÖK elnökéhez! elnok@tokbok.elte.hu

(Ne feledd, hogy szakterületi tisztségviselőink elérhetőségeit megtalálod a tokbok.elte.hu/kapcsolat címen!)

Könnyű koktélok nyárra

Van, aki az alkoholos változatokat preferálja, és van, aki csak frissítőként, alkoholmentesen issza ezeket az italokat, de bármelyik mellett is döntünk, ezekkel nem nyúlhatunk mellé!

MOJITO

Hozzávalók:

- 1 db lime
- 6 db mentalevél
- 4 cl fehér rum
- 4 cl cukorszirup
- szódavíz
- jég

A lime-ot vágd négy gerezdre, majd a mentalevelekkel együtt tedd egy pohárba. Töltsd a pohárba a cukorszirupot és a rumot, majd kanállal, vagy bármilyen más erre alkalmas eszközzel törd kicsit össze a lime-ot és a mentaleveleket. Töltsd meg jéggel a poharat, majd öntsd fel szódavízzel.

PIÑA COLADA

Hozzávalók:

- 4 cl fehér rum
- 2 cl kókuszlikőr
- 1 dl ananászle
- 2 cl tejszín
- jégkocka
- ananász

A képlet egészen egyszerű: a rumot, a kókuszlikőrt, az ananászlevet, a tejszín és a jégkockákat tedd egy turmixgépbe, majd daráld addig, amíg a jég kásássá nem válik. Ezután poharakba is öntheted, majd ízlés szerint díszítheted friss ananással.

TEQUILA SUNRISE

Hozzávalók:

- 4 cl tequila
- 1,5 dl narancslé
- 2 cl grenadine
- jég

Tölts meg egy poharat félig jéggel, majd add hozzá a tequilát és a narancslevet. Keverd fel, végül pedig öntsd hozzá a grenadinet, ami leülepszik a pohár alján – így lesz a koktél olyan átmenetes, mint a napfelkelte.

Mi az a grenadine?

Eredetileg gránátalmaléből, vízből és cukorból állt (a neve is innen ered), de ma már leginkább feketeribizliből, és vele harmonizáló gyümölcsök levéből készítik ezt az édes szirupot, amit leginkább koktélok ízesítésére és díszítésére használnak.

Ternik Márk: Napfelkelte

A napfelkelte a Lánchidat bevilágította fényével
Bearanyozta Magyarországot életet adó lényével
E korai mozzanat, hol természet és emberi erő
Együttes munkája látható, mi valósággal felemelő.

De ezt nem láthatta senki, csak a szabadság szobor képe
S elmosolyodott Magyarország egy fontos jelképe
Bár arca nem mozdult, rajta élettelenység látszott
Bronz szíve titokban mégis ellejtett egy táncot.

S a napfelkelte csodája elnyúlt a dicső haza fölött
S az önző szobor, ki egyedülként látta, felröhögött
Egy szellő, még annyi se borzolta a Duna képét
S a szabadságnak szobra megértette a magyarság igazi lényét.

MISKOLCI
EGYETEM

2014 EŐTT
CSAK SZABADON
MISKOLCTAPOLCA
JULIUS 15-20.

TANKCSAPDA
25 ÉVES JUBILEUMI KONCERT

QUIMBY PUNNANY MASSIF BRAINS
VAD FRUTTIK THE CARBONFOOLS KISCSILLAG
MAJKA & CURTIS PADDY & THE RATS HOOLIGANS PÉTERFY BORI
KOWALSKY MEG A VEGA ROAD SUPERNEM KAUKÁZUS
ANNA & THE BARBIES 30Y P.A.S.O. OSSIAN SUBSCRIBE
BÉLGA MAGASHEGYI UNDERGROUND ALVIN ÉS A MÓKUSOK
BEATRICE INTIM TORNA ILLEGÁL FISH! SZABÓ BALÁZS BANDÁJA
HŐSÖK COMPACT DISCO SOERII & POOLEK BALKÁN FANATIK

VENGABOYS HADDAWAY
LAYZEE-MR.PRESIDENT BROOKLYN BOUNCE
IVAN AND THE PARAZOL MARY POPKIDS CLOUD 9+ HALOTT PÉNZ
JULIA CARPENTER BÁRÁNY ATTILA METZKER VIKI ANDRO CHRIS LAWYER
DEÁK BILL GYULA KARTHAGO EDDA P.MOBIL KALAPÁCS ZENEKAR

**AKCIÓS HETI/HÉTVEGI/NAPI
JEGYEK JÚNIUS 30-IG**

HETIJEGY	16.490FT
DIÁK HETIJEGY	14.900FT
HÉTVEGI JEGY	10.490FT
NAPIJEGY	5.990FT

WWW.EFOTT.HU

FACEBOOK.COM/EFOTT

JEGYEK KAPHATÓK: EFOTT.HU-N, TICKET EXPRESS ÉS TICKETPORTAL HÁLÓZATBAN ÉS A FELSŐKOTATÁSI INTÉZMÉNYEKREN

**Sikeres
vizsgaidőszakot
kíván**

a

Látókör
szerkesztősége

és a

hök

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Tanító- és Óvóképző Kar

csapata

facebook.com/eltetokhok.latokor
tokhok.elte.hu